

דברי הכפר

פרופ' חיים ויצמן: לא שכחנו את ארץ ישראל!

עם קשה עורף אנחנו ועם בעל זכרון ארוך. אין אנו שוכחים לעולם.

למזלנו או לאסוננו לא שכחנו מעולם את א"י.

ועקשנות זו, ששמרה על היהודי במשך דורות דרך שרשרת ארוכה של יסורי

אין קץ, מקורה בקשרנו הפסיכולוגי או הפיסיולוגי לא"י.

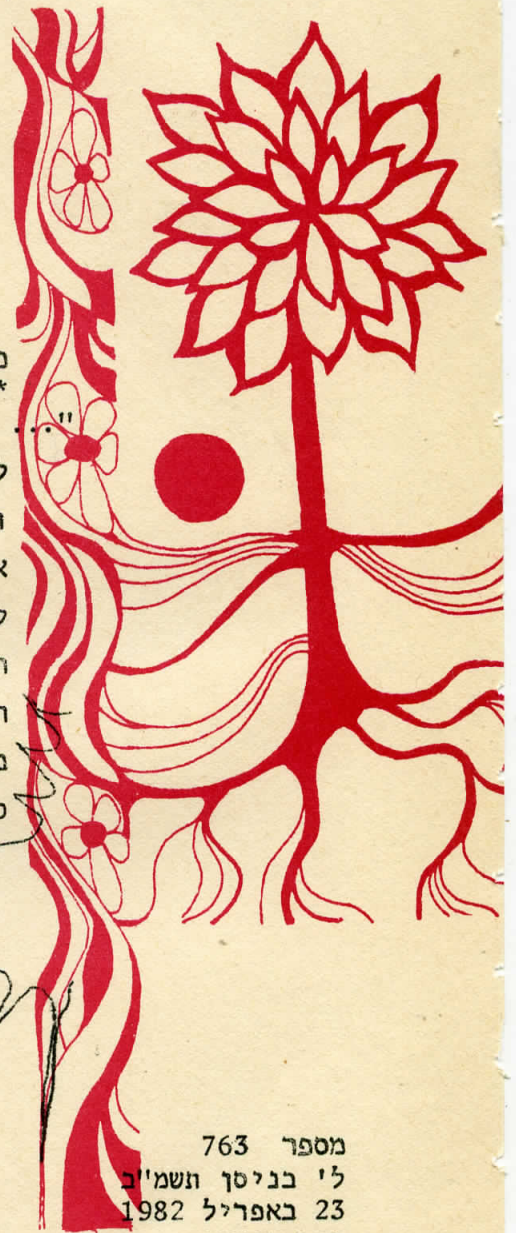
לעולם לא שכחנו. מעולם לא ויתרנו עליה. התגברנו על הכובשים

הבבלים והרומאים, מלחמה קשה נלחמו היהודים ברומאים, והקיסרות

הרומאית שעכלה את מחצית העולם התרבותי לא עיכלה את יהודה הקטנה.

בכל שעת כושר שהיא שבו היהודים אליה ובה יצרו את ספרותם, הקימו

כפרים, ערים וקהילות..."

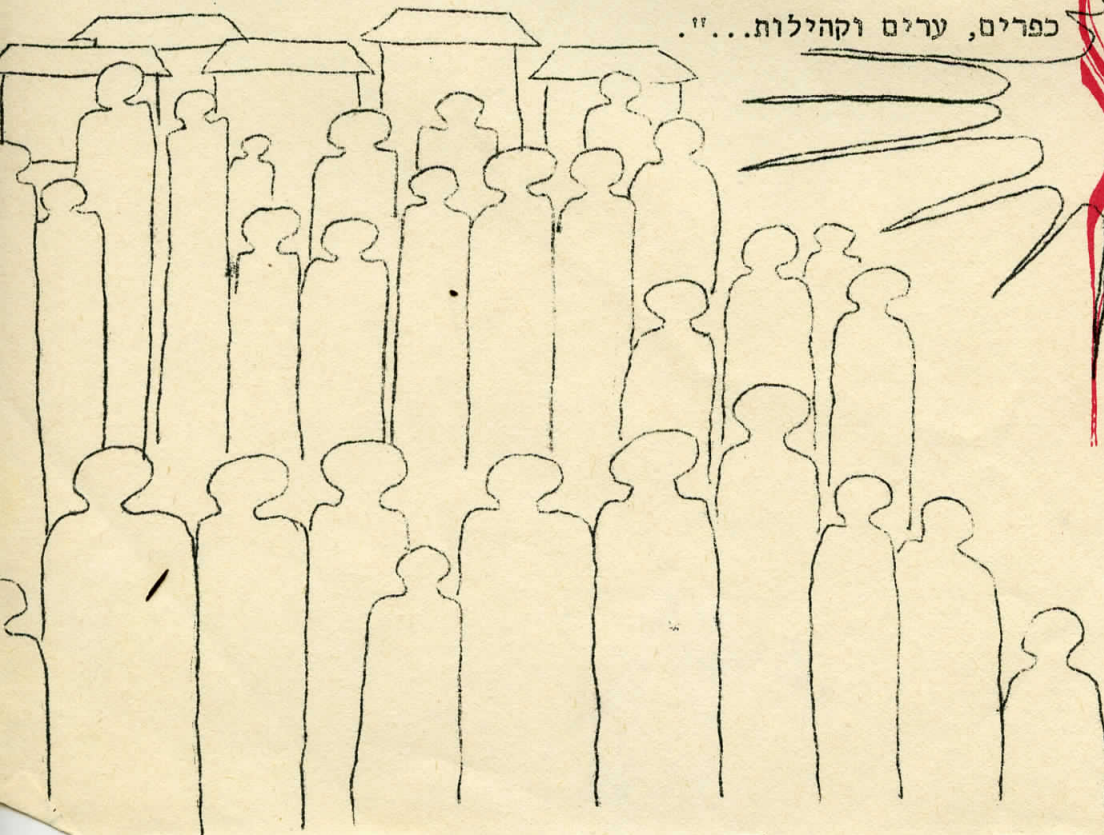

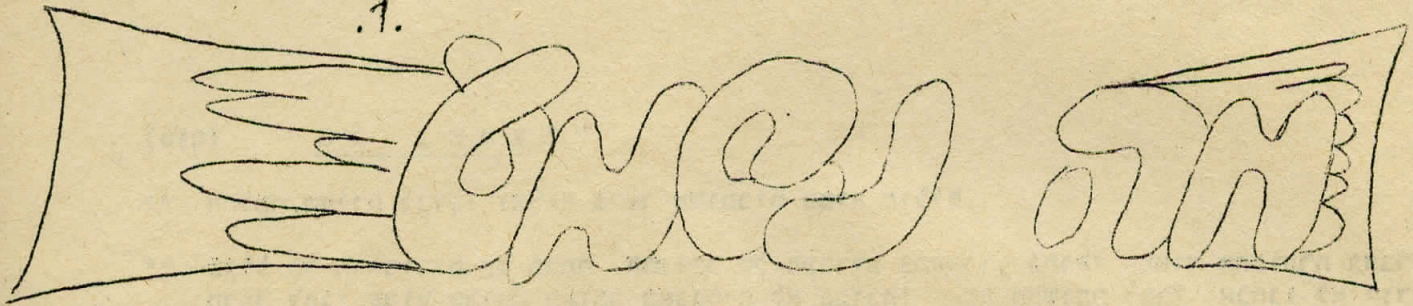
מספר 763

ל' בניסן תשמ"ב

23 באפריל 1982

כפר-הנשיא

** קרה דבר מעניין מאוד השבוע. חברה באה אלי להגיד לי שהיא מתנגדת לצורת הכתיבה שלי. ב"מה נשמע?". לפי דעתה אני כותבת יותר מדי מזווית הראיה שלי. אני לא אגיב, אבל לעומתה ראתה אותי חברה אחרת ושאלה אותי למה אני אוספת חדשות. כאשר אמרתי לה שהחדשות ל"מה נשמע" היא אמרה בפליאה "לא ידעתי שאת כותבת, חשבתי שרק דליה עושה!!!" אז כמו שקונפושוס אמר - "אי אפשר לספק את כל האנשים כל הזמן!!!"
אמשיך בסגנון שלי ומי שרוצה לכתוב, מוזמן.

** מזל-טוב ולבריאות לליאורה ורונני ולמשפחת אדלשטיין עם הולדת הבת שני.

** נסיעה טובה ופוריה לקני ומאיר היוצאים לארה"ב. מאיר יוצא לששה שבועות וקני לחדשים דחצי. הם יהיו ב"טלדיין" בקליפורניה, אתם אנו קשורים בהסכם ידע. אני מקוה שמאיר ידבר אנגלית שם. אמנם ממה שאני שומעת יש מספיק ישראלים, (גם מהצפון) שיוכלו לדבר אתם הרבה עברית.

** קראתם את דו"ח וו. המשק השבוע? כפר-הנשיא מתנגד לבקשת צה"ל לסלול כביש! תחיל הדמוקרטיה!

** עוד הודעה קטנה, אך חשובה מאוד באחד הדו"חות השבוע - ויש לציין שוב בשמחה שדורית נמנוב החליטה להשאר במשק. כל הכבוד וברוכים הנשארים.

** אם מדברים על בני משק, - קרני פוקס, איתן משיח, אביהר בן-רשף, דורון אורן, וצור קורנבליט יצאו מבית התינוקות ועברו לפעוטון יחד עם (ז"א בטיפול של) בת משק נוספת, מרב ב"א. מרב תעבוד יחד עם אילנה הרמן, חברתו של רפי.

** הליון יצאה מהפעוטון בגלל סיבות נראות לעין. צביה פוטש מחליפה אותה - בהצלחה!

** יום שבת שעבר היה יום מלא פעילות. היו משחקי טניס נגד שמיר. (ליגה ג'). התוצאה לאחר בוקר מהנה מאוד היתה 3 : 3.

חברים רבים יצאו לאילת השחר לראות חזרה כללית של המקהלה האזורית בליווי תזמורת בין המשתתפים היו כמה אנשים מפורסמים מכפר-הנשיא. החזרה היתה לקראת הופעתם במוזיאון תל אביב השבוע.

קבוצה גדולה יצאה לריצת התבור באותו הכוור.

ו-אפילו היו לנו נציגים בהפגנה של הזדהות עם הדרוזים בגולן.

** ציינו את ערב יום השואה במועדון השנה בטכס קצר, תערוכה והרצאה.

** ביום ב' יצאו כל עובדי המחסן והמתפרות לטיול לחמת גדר. ספרו לי שהיה ממש נהדר, מאורגן היטב. הטיפול בסבתות היה יוצא מן הכלל ובכלל היה יום פנטסטי.

(סוף) "מה נשמע?"

** החלמה מהירה לנוק וארית ניצן השוככים בבית חולים.

** בגלל כל הדיבורים על הרמה הנמוכה של העברית במשקנו, נחנתי מאוד מהכותרת בדברי-
הכפר לפני שבוע שהיתה כתובה באנגלית לא נכונה! מה התשובה לכך? אנחנו לא יודעים
עברית או אנגלית??
חומר למחשבה (מזוית הראיה שלי).

זוהי זה להפעם שבת שלום, עדנה!

יום השבת -

יום ספורט

השנה לא נוכל להשתמש במגרש הכדורגל ליום ספורט, לכן נערוך אותו באיזור האמפיתיאטרון.
אנו ננסה לחלק את הקבוצות קצת אחרת השנה:

1. חברת ילדים (עפרית) - יוני ל'
2. חברת ילדים (יובל + כנרת) - נתן א'
3. חיללים - אלדד
4. בנים חוזרים + סטודנטים - רונן
5. מתנדבים - סטפן
6. חברות - רימונד ס'
7. חברים - ג'ף

לסיום, אנו מבקשים מהצבור לשתף פעולה. לפנות לאחראים לפי הבנתם.

בילוי נעים.

מזל טוב

ל מ ל ה ו ל ד ת

30.4 כרמית שורצמן

יהודית ויטהם

רן גינת (נכד ריינס)

1.5 סילביה ליפא

ל מ ל ה ו ל ד ת

25.4 נטלי שטרובל

27.4 גבי ג'ילין אנגלסברג

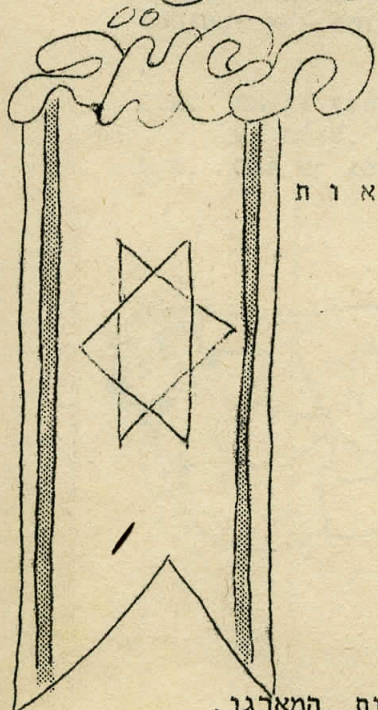
28.4 יונתן טטיל

סואלן בן-צבי

29.4 ג'נט פרלמוסט

אורית כהנא

אנשים עם השמחות

ערב יום העצמאות - (יום שלישי)

18:15 כינוס

18:30 טקס נעילת יום הזכרון ופתיחת ארועי יום-ה-עצמאות

19:00 טקס וארוחת חגיגת ליום העצמאות בחדר האוכל.

21:00 מסיבת יום העצמאות

24:00 קומזיץ חצוה

יום העצמאות (יום רביעי)

בבוקר לונה פארק

ארוחת הצהריים בחדר האוכל כרגיל

15:00 יום ספורט

18:00 פיקניק

21:30 סרט

הצוות המארגן.

כנסת תנין

תרבות תכנית לליל-שבת זה :

הרצאה - "מילוש הפוטנציאל האנושי" *****

הזמנו את אליעזר לוי - הפסיכולוג שמנהל את מכון "מורג" בחיפה, לבוא ולהרצות על תופעת התנועה להתפתחות האישית במערב (ובישראל) ב-20-30 השנים האחרונות. אליעזר יתייחס לתופעות כמו: גשטלט, T.A מדיטציה, אסט, "Moonies" וכד'. הוא יסביר את שיטות העבודה שלו במכון בחיפה.

חלק מהערב יוקדש להדגמה של מימוש הפוטנציאל הטמון בכולנו. הכוונה גם להקצות זמן לאפשר לחברים לשאול שאלות בנושא, אשר אצלנו העלה כל כך הרבה עניין וחילוקי דעות בשנה האחרונה.

היות והנושא רחב מאוד, ועל מנת לאפשר זמן לדו שיח, חברים מתבקשים להגיע בזמן כדי שנוכל להתחיל ב 21.15.

תה וקפה יוגשו כרגיל לאחר ארוחת הערב. לא יוגש כיבוד בזמן ההרצאה.

להתראות.

חברים שקיבלו עכשיו מזגנים מתבקשים למסור את המאוורר השני שלהם (במידה ויש) לרותי עי'.

תודה, וו. החברה.

מיום שלישי (27/4) עד יום רביעי בבוקר תחסם הכניסה למגרש החניה המרכזי לכבוד חגיגות יום העצמאות. חברים מתבקשים להחנות את מכוניותיהם במקומות אלטרנטיביים.

תודה,

צוות יום העצמאות.

נ.ב. באותו יום עומדת לרשותנו תחלוצה של הלול.

נ.ב. כמו כן גם יואל עומד לרשותינו.

אנחנו נהנינו ואנו מבינים שגם קהל המשתתפים נהנה. אם כך - מה טוב.

אנו רוצים להודות למארגני המסיבה, לאלה שאפו עוגות, לאלה שנתנו לנו מתנות וכרטיסי ברכה ולאלה שהיו בתורנות באותו הערב.

תודה גם לכל אלה שבאו והוסיפו לאוירה.

תודה לכולכם ולהתראות בשמחות. מרקי ובת-שבע.

מדי פעם בפעם בלכתי להשקות את השליחים בבית העלמין, אני נזכרת בסיפור על חכמי חלם:
כדי שהשומר ההולך להעיר את אנשי העיר לעבודת הבורא לא ידרוס את השלג היפה שירד בלילה
על העיר נשאו אותו על כפיים ארבעה אנשים.

מה ענין שמיטה אצל הר סיני אתם אומרים?

כדי לחסוך כמה שעות עבודה בהם אפשר יהיה להקים ברז אנושי בבית העלמין, מתבזבזים גלונים
רבים של מים לחינם.

בטוחני שלמשה רבנו להוציא מים במדבר היתה הנשימה הרבה יותר קלה מאשר לי להשקות כמה
שיחים.

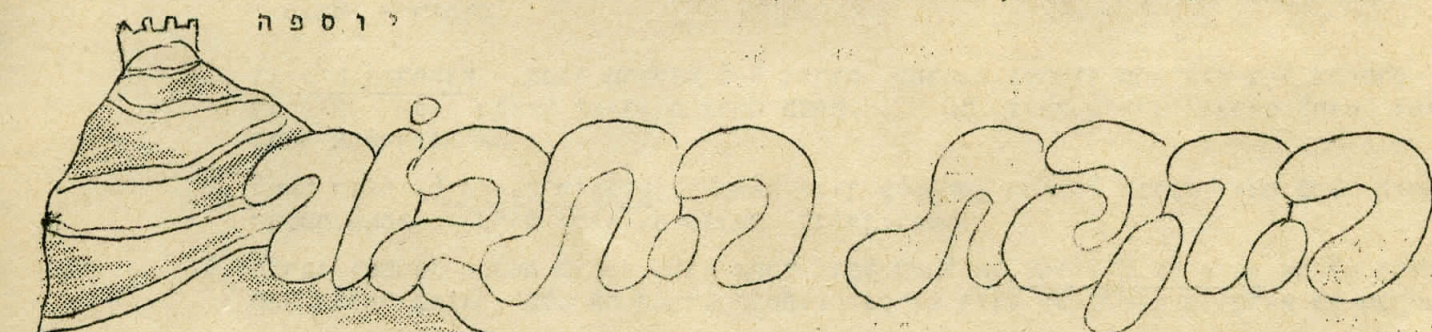
בראש וראשונה עלי לפתוח כארבעה ברזים ואז אני מקבלת מקלחת קרה מכף רגל ועד ראש והמים
מתחילים לזרום מכל מיני כוונים בנחשולים אדירים.

ורק מהצינור שעלי להשקות בו נשעוביו פחות מאצבע, זורמים המים טיפין טיפין ואותה פעולה
הצריכה להמשך כמה רגעים נמשכת שעות, ובכל אותם מקומות שהמים זורמים לחינם מתהווים
נחלים נחלים.

ומפעם לפעם נעשה הדבר גרוע יותר כי כל פעם נפער עוד איזה לוע ממנו פורצים מים.

ולך דבר אל העצים והאבנים, אותה תשובה תקבל מהם.

י ו ס פ ה

בשבת שעברה, במזג אויר חם למדי, השתתפנו בהקפת החבור, ביחד עם כ-5,000 חובבי ריצה.
מכפר-הנשיא התחתנו 17 בוגרים וילדים במרוצים שונים.

בין הילדים הצטיינו - אורן מנדז'גורסקי וזהר דבולט. אורן, במרוץ לשני ק"מ לילדים עד
גיל 12, הפתיע את כולם והגיע במקום השלישי - הישג מצוין! זהר הצטיין בזה שהוא רץ במרוץ
המרכזי - הקפה מלאה 11 ק"מ - וסילם בלי קושי רב לפני בוגרים רבים. כל הכבוד גם לישי
ורביב שהשתתפו במרוץ לשני ק"מ, ולטל, דוד תלם, עמר ועדי שרצו יחד עם יואב פק במרוץ ל-4 ק"מ.

בין הבוגרים שלנו הצטיין אמיר נמנוב שתפס מקום 29 בין 600 המשתתפים במרוץ המרכזי. הוא
טוען שעדיין לא הגיע לשיא הכושר שלו, אז אנו מצפים ממנו להישגים טובים בהמשך העונה!

יתר המשתתפים שלנו במרוץ המרכזי היו: דליב ד', ארווין, נורמן א', רפי פ', טוני, קולין,
ו-Ian (קרוב משפחה של קולין). קבועים אודים כמו נחן ב"א, ג'וני פ' ואריק לא השתתפו -
כנראה הם משתתפים במשחקים מתאימים יותר לגילם שלהם!!!

תהיו בריאים, א ר ו ו י

צוה נשיבת מ.מ.מ.

נכחו: ג'ו, פאול, ג'וליה, נעמי, צילה, רותי ע', טוטסי, אלק.
נעדר: בני - בחופש.

1. דירות לחופש - מאחר והדירה בנתניה תעמוד לרשותנו רק עד סוף אוגוסט הוחלט לחפש דירה נוספת לחדשים ספטמבר-אוקטובר.

2. חלוקת תפקידים: (א) רישום הפרוטוקול של ישיבותינו ייעשה ע"י חברי הועדה בתור. מרכז הועדה לא ישתתף בתור - אבל יערוך את הפרוטוקול לפרסום.

- (ב) טוטסי - אחראית למתנות ימי הולדת ה-50.
- (ג) רותי - רשיונות נהיגה ושיחות טלפון לחו"ל.
- (ד) אלק - אחראי מטעמנו לקידום נושא הטלפונים.
- (ה) פאול - מעקב אחר נושא הגגונים והמרפסות.

נוסף לכך החברים המטפלים בדברים שוטפים ממשיכים לעשות כך:

- וילי - טלויזיות וכרטיסי "אגד".
- ג'קי - מקררים
- צפורה - נסיעות לחו"ל
- מופטי - ריהוט

3. גגונים ומרפסות - נבנו מרפסות ל-5 דירות בהרחבה ועכשיו מחילים ב-5 מרפסות נוספות. ענין בניית הגגונים נראה בספק עם יציאת ג'ורג' וברוס לחו"ל ומילואים. נברר אפשרויות אחרות.

4. לאחר דו"ח על התקנת מזגנים, התקיים דיון על המשך הטיפול בנושא, ומה בכלל היתה רוח החלטת האספה. פאול יכין את הנושא לדיון נוסף.

5. חזרנו ואשרנו החלטה קודמת שלנו שחבר יוכל לקבל או טלוויזיה או מזגן אך לא פריט אחר. חבר הבוחר במזגן ישלם את ההתרחש מכספו. נקיים דיון על בקשות מיוחדות של חברים.

6. תת-ועדות - אחרי דיון בנושא פעילות הועדה הקמנו מספר ועדות שיעסקו בבעיות כדלקמן:

רותי - בדיקת ענין עדכון פריטי רכוש בבתי החברים והצעות לנורמות בהתאם.

פאול-שריטה - נושא בקשות חורגות של חברים שאינן מכוסות ע"י תקציבים קיימים.

אלק, ג'וליה, צילה - הכנת דיונים על איכות יינו. מה חסר? הצעות לשיפורים.

אפשר לצרף חברים נוספים לוועדות הנ"ל - גם מחוץ לוו. החברה.

החלטנו לצרף חבר נוסף לתת-ועדה לנסיעות לחו"ל במקום אריה וו'.

7. אשרנו הקמת מחיצה בשתי דירות של ג'ימי ואמיר - והסיבות ברורות.

רשם: ג'ו ר'.

ועדת עזרה - צוות של צוות מחלקת

1. השתלמויות חקלאיות - ועדת החינוך של התק"ס יזמה השתלמויות בענפי חקלאות שונים לנערים בכתות י'-י"א המתקיימות בחופש פסח ובחופש הגדול.
אנו אשרנו לגילי קולינס ונתן אפשטיין לצאת להשתלמות בנושאי כותנה, ע"ח שבוע העבודה בפסח.
2. סמינר י"ב - גליה וגרשון יצאו לימי הכנה לסמינר י"ב. במהלך ההכנה יצא אמנון (דודיק י"ב) לאפעל לברר במה עוסק הסמינר השנה, עקב אי בהירויות בנושא.
בינתיים הוחלט בבית החינוך שכל המחזור לא יצא לסמינר לאחר שאחוז קטן יחסית מהתלמידים הביע את רצונו לצאת. דודיק, מנהל בית החינוך, נפגש עם הורי י"ב להסביר את המניעים להחלטה.
3. השתתפות נערים באסט - התקיים דיון ארוך ויסודי בשתי ישיבות של הועדה בענין השתתפות נערים בקורסים של אסט.
הובעו מספר דעות בנושא ובסיכום הוחלט שאין הועדה תומכת או ממליצה על השתתפות נערים באסט בשל סיבות חינוכיות וחברתיות.
הובעה הסתייגות מאוירת ההתקהלות והכיתתיות שנוצרה ע"י משתתפי אסט, לתוכה נסחפים גם הנערים.
כמו כן היתה התייחסות לנושא הכספי, כאשר היה ברור שהנערים מתקציבם אינם יכולים לממן השתתפות באסט ובהכרח נוצר לחץ על ההורים להשתתף במימון.
4. מעבר כתת "היובל" לבתי נעורים - שאולה מסרה דו"ח על ההעברה של הכתה לבתי הנעורים ועמדה על הקשיים הרבים שעמדו בשל כך שחלק מהבנים הנמצאים ב.ש.ש.ש. ואף בצבא עדיין גרים בבתי נעורים והיה קושי רב להוציאם. למעשה היום אין דיוור מוגדר לגילאים השונים על אף החלטה מפורשת ששני בתי "עפרית" + 4 בתי הנעורים ליד מגרש הנדורים מיועדים לנעורים.
בנושא הציוד לחדרים הסתבר שלא ברור אילו פריטים שייכים לחדר ואילו לנער. הוחלט לשבת עם נציגי ועדת הבנים ללבן את נושא הציוד לחדרים.
5. גרשון מדר - מנחה בסמינר י"ב - גרשון, ששהשתתף בימי ההכנה, ביקש לצאת כמנחה לסמינר למרות שבני י"ב שלנו לא יצאו.
הוחלט לדרוש שגרשון יצא ע"ח ימי פעילות בתנועה.
6. בקשת בני י"ב לנסוע ליוון - בני י"ב הביאו בקשה לנסוע כקבוצה ליוון בקיץ זה.
בדיון ראשוני התברר שחטוראינפורמציה להתייחס לנושא. ג'קי ומאיר ריפקינד יבררו פרטים.
7. ערעור של רג'י על החלטה בקשר ל.ש.ש.ש. - רג'י ערערה על החלטה הקיימת שנער/ה לא יצאו ל.ש.ש.ש. לפני תום שנה הלימודים של י"ב של בני מחזורים, וטענה שאין היום די אפשרויות הפתוחות בפני נער המסיים לימודיו לפני המועד המקובל.
לאחר דיון בנושא הוחלט:
א. היציאה לשנת שרות תהיה לשנה מלאה.
ב. נער/ה לא יצאו לשנת שרות לפני סוף הקיץ שלאחר כתה י"א.
ג. כל פניה ליציאה מוקדמת לשנת שרות תידון לגופה, וילקחו בחשבון הפעילות החברתית והמעורבות של הנער בחברת הילדים כאחד הקריטריונים ליציאה לשנת שרות.

(סוף) "דו"ח משיבות וו. בעורים"

8. מפגשי מטפלות - ומדריכים - בפגישות ובשיחות בין מטפלות הנעורים הובעה מספר פעמים הדעה שהמטפלת עובדת למעשה לבדה ואין לה שותפים בעשייה היומיומית. בנסיון לענות הצורך בצוות מעיל, הוחלט לקיים סדרת מפגשים של מטפלות ומדריכים של חברת הילדים - בהנחיית שריטה - לדון בבעיות שוטפות ולהוות פורום להתייעצות ולקידום עניינים המשותפים לכלל בני הנעורים.

9. תקציבים - סקרנו את תקציבי הנעורים לפי הצעת ו' החינוך של התק"ס.

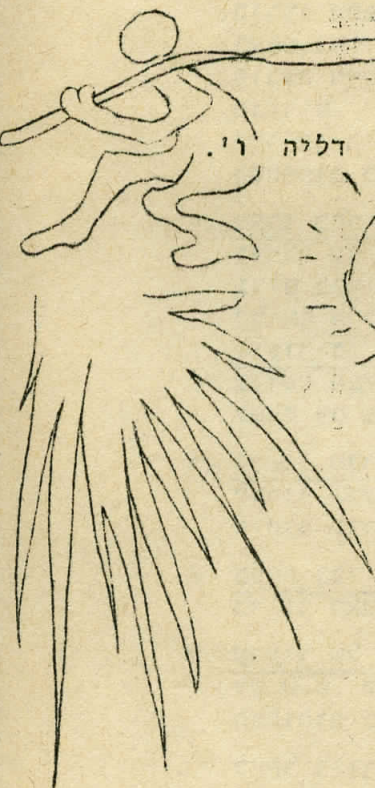
בסעיף ההצגות: המצב עד כה שהורים לנערים עד גיל 15 מימנו נסיעות להצגות מתקציבם. מעל גיל זה מקבלים הנערים תקציב אישי. הוחלט - להעביר חלק מסכום המיועד לסעיף "חברה ותרבות" ולחלקו בצורה הבאה:

לגילאי 12-15 (שקל לילד)

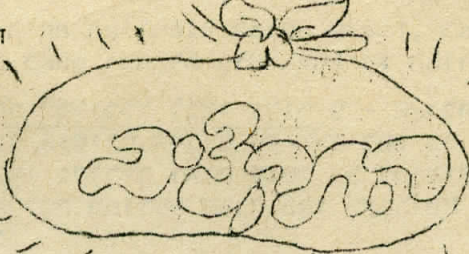
חצי מהסכום יועבר לתורים, השאר ישאר כוועדה.

לגילאי 15-18 (שקל לילד)

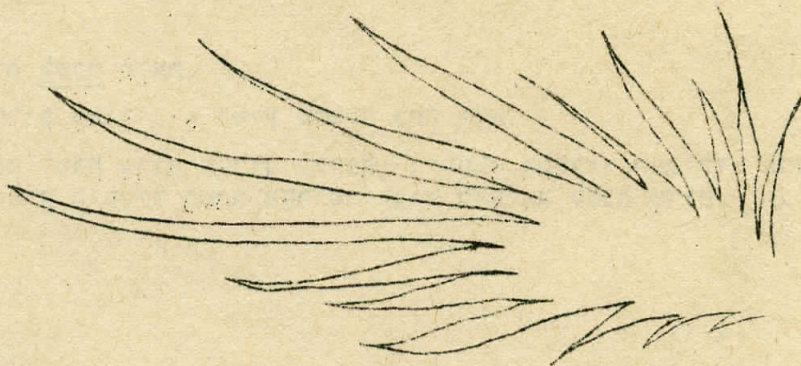
שליש מהסכום יועבר לתקציב הנערים והשאר ישאר לרשות הוועדה.

דליה ו'.

מערכת: צילה, עדנה, אריק ודליה
הדפיסה: ציונה
עטרה: עפרה
הגיהה: אסתי
שכפלה: רות ר'
חיברו: פאול וקרול ב'

נדליק בר לזכרו של:
דוד גירינגר - ג' באייר

Parents' Page

5/4/82

A big MAZALTOV to Leora and Roni, on the birth of their first daughter, Shani, and of course to Ossie, who has just become a Saba! Also to Uri and Efrat on becoming 'dodim'.

Meir and Kenny are off to America to train at the Teledyne Factory in California, with whom we have a know-how agreement. We hope they have a productive and enjoyable trip.

The army are negotiating with us for permission to build a tank road between the Jordan and Rosh Pina; since the plan includes sections which come very near our residential areas, we are of course most reluctant to grant the said permission. Watch this space for future developments.

Welcome home to Dorit MNemenoff who has decided to settle in Kfar Hanassi.

More about Bnei-Meshek, at the other end of the scale - the latest group of grown-up babies (Karni Fuchs, Eitan Meshiach, Eviatar Ben-Reshef, Doron Oren and Tsur Kornblitt) have graduated from the baby-house in the tender care of Merav (yet another Bat-meshek) who will work together with Ilana (our latest bat-meshek, acquired from Amiad).

Helene has left the peuton (for obvious reasons) and her place has been taken by Tsivia Potash.

Last Shabat was a very busy one. Our tennis team drew to Kibbutz Shamir in a tennis League Match - not a bad result as the average age of their team is 20 years younger than ours! 17 runners (including children) ran the cross country events at Mount Tavor. Several chaverim participated in the Druze Support Demonstration on Ramat Hagolan. The biggest attraction though (a whole busload) was Brahms Requiem in Ayelet Hashachar, with Max Mader singing solo. Although billed as a rehearsal for the performance this week in Tel Aviv Museum, most of the audience agreed that it was the most enjoyable morning they had had for a long time - a heavenly treat for the ears!

On Monday all the machsan workers went out for the day and had a lovely trip to El Chama to swim in the sulphurous waters and see the aligators. A good time was had by all.

✓ Get well wishes to Nocky and Aryeh Nitzan, both in Hospital.

LETTER FROM ABROAD

6 Sinclair Drive, Glasgow - reddish black houses, grey slates and TV aerials; little local shops, most of the shopkeepers are darkskinned. Nearby there's a bus-stop - 44 will take me into town, 38 to Giffnock and Whitecraigs, the rich Jewish areas - a small community but warm and very active. Carry on and you reach the University, beautiful old buildings, big churches and student hostels. Another few miles and you're out in the country, a green landscape full of lochs, quiet and beautiful.

I arrived here by train.....but it all started a long while ago at the Habonim Headquarters in London. "Elisha, it's just the job for you, you'll love it, etc etc etc."

So here I am, running Glasgow Habonim, never quite sure what I'm allowed to say, and what I must never say, only learning by experience. Trial and error, that's the only way to learn the rules of this game.

Now I'm beginning to understand - these are the Jews of the Diaspora, the result of 2000 years of Judaism, Jewry with its own shape and form, Jewry that will build you a Reform Synagogue and an Orthodox Synagogue...just to make sure that you have one that you don't go to!

I understand that on the one hand there are the Jews, and on the other hand there are the Israelis, who are also Jews, but first and foremost Israelis! And in their heart of hearts, most of the Jews here would like to be Israelis.

Which brings me to the next point. Our parents, who came to Israel from England, were once part of this Diaspora Jewry. They understood, and decided to get up and go, despite all the difficulties and problems; they made Aliya, they settled in Israel and participated in the rebuilding of the modern Jewish State, and became Israelis. Their children, born in Israel, didn't always understand why they were there, why they had to fight war after war, why they had to put up with spiralling inflationwhen across the ocean everything was "perfect". So some of them left Israel and joined Diaspora Jewry, and assimilated, and the circle was once more complete; but if not in the next generation, then in the following one, their children or grandchildren will search for their roots in Israel.

My father was one of those who left the Diaspora for Israel, and built his home there. I, after only a year abroad, already understand why he joined Habonim and decided to go on aliya. It is quite clear to me why as a free-born Jew, my place is in the State of Israel. Now, and only now, do I appreciate the education I received at home. The living example of Zionism has enabled me to put today's experience in the right perspective.

THANK YOU THANK YOU THANK YOU THANK YOU THANK YOU THANK YOU THANK

We enjoyed the Erev Hevrati on Friday Night, and we think everyone else did too. So we would like to thank the organisers, and everyone who baked those lovely cakes, and everyone who sent presents and cards, also the toranim. May we only meet on happy occasions!

Beth & Marky.

MAZAL TOV MAZAL TOV MAZAL TOV MAZAL TOV MAZAL TOV MAZAL TOV MAZAL

25.4	Natalie Strubel	29.4	Jeanette Primost Orit Chana
27.4	Jenny Englesberg	30.4	Carmit Schwartzmann Yehudit Witham Ran Ginat
28.4	Jonathan Steel Suellen Ben-Zvi	1/5	Sylvia Lipa

INDEPENDENCE DAY INDEPENDENCE DAY INDEPENDENCE DAY INDEPENDENCE

Tuesday 27th

18.15 Assemble at the flagpole
18.30 Ending of Remembrance Day and start of Independence Day
19.00 Festive meal in the dining room
21.00 Party
24.00 Midnight bonfire

Wednesday 28th

Morning - funfair
Lunch - as usual

15.00 Sports Day
18.00 Picnic
21.30 Film

.....
(LETTER FROM ABORAD - CONTD)

And that's why I'm writing this letter. Here I am 2000 miles away, looking at the State of Israel from a new perspective, a completely different view. Now I can see that everything in Israel is mine, the good and the bad, and that's why I love the country and miss it so much - the Golan landscape, the sun, Jerusalem, Tel Aviv, the pushing and shoving on the busses, the inflation, the kibbutz, the chaverim...the list is endless.

That's it, then. That's all I wanted to say. See you soon,

Elisha Wolfson.

שיר החרות

פנינו אל השמש העולה
דרכנו שוב פונה מזרחה,

אנו צופים לקראת שעה גדולה,
זקוף הראש; נפשנו עוד לא שגה.

חוצבים אנו גורל ביד רמה,
נושאים בלב תקוה יוקדת,

אנו זוכרים כי יש לנו אומה,
אנו יודעים כי יש לנו מולדת.

הולכים אנו לקץ של הנכר,
חלום חרות יחדיו נגשימה

אנו דוגלים בעוז בשם מחר,
וטור אל טור כלך תמיד קדימה!

האמיני יום יבוא

היום אחות היא מלחמתנו
לכן רחוק אני מכאן
תחוגי נא את פגישתנו
במטבחנו הקטן.

על מקומי שבחרתהו
תשימי לין מלוא כוסית
תראיני כאילו זה אני הוא
יושב אתך כמו תמיד.

האמיני יום יבוא
טוב אהיה מבטיח לך
לחבק אותך אבוא
והכל אשכיה לך

ואם תבוא בלב עצבת
זקפי הראש חזקי הלב
כי עוד אליך האוהבת
יחזור הזה, אשר אוהב.

ואם שנתך עיתים נודדת
פזמי השיר זה הקטן
ותשמעי מזמור מולדת
בצעדי על המפתן.

האמיני יום יבוא....

באב אל ואד

פה אני עובר ניצב ליד האבן
כביש אספלט שחור סלעים ורכסים
ערב אט יורד, רוח ים נושבת
אור ראשן מעבר בית מחסיר
אור כוכב ראשון...

(סוף באב אל ואד...)

פה רתחו בשמש זפת ועופרת
פה עברו לילות באש וסכינים
פה שוכנים ביחד עצב ותפארת
משורין חרוך ושם של אלמוני
באב אל ואד...

ואני הולך עובה כאן חרש, חרש
ואני זוכר אותם אחד, אחד
כאן לחמנו יחד, על צוקים וטרש
כאן היינו יחד משפחה אחת...
באב אל ואד...

אנחנו שנינו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר:
אותה קומה - אותה כלורית שיער
אותו חיתוך דיבור - מה יש לומר
הו אנחנו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר
שדה ירוק חצינו עד צואר
בערב שכנו יחד לכיכר
כי אנחנו מאותו הכפר

ובלילות שישי
כשרוח חרישי
בצמרות שחורות עובר
אז אני אותך זוכר

אני זוכר בקרב שלא נגמר
פתאום ראיתי איך אתה נשבר
וכשעלה השחר מן ההר
אז אותך הבאתי אל הכפר

אתה רואה - אנחנו כאן בכפר
כמעט הכל נשאר אותו דבר
בתוך שדה ירוק אני עובר
ואתה מעבר לגדר

ובלילות שישי
כשרוח חרישי
בצמרות שחורות עובר
אז אני אותך זוכר

כי אנחנו שנינו מאותו הכפר
אנחנו שנינו מאותו הכפר
אנחנו
שנינו
מאותו הכפר.

שיר הרעות

על הנגב יורד ליל הסתיו
ומצית כוכבים חרש חרש
אט הרוח עובר על הסף
עננים מהלכים על הדרך

כבר שנה לא הרגשנו כמעט
איך חלפו הזמנים בשדותינו
כבר שנה
עוד נזכור מה רבים
שאינם, שאינם כבר בינינו

אך נזכור את כולם
את יפה הבלורית והתואר
כי רעות שכזו לעולם
לא ניתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
עוד תשובי בינינו לפרוח

הרעות נשאנוך בלי מילים
אפורה אלמונית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת
הרעות, בנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר.

(6)

מי שחלם

מי שחלם לו ונשאר לו החלום
מי שלחם הוא לא ישכח על מה לחם
מי שנשאר ער כל הלילה עוד יראה אור יום
מי שהלך הוא לא ישוב עוד לעולם.

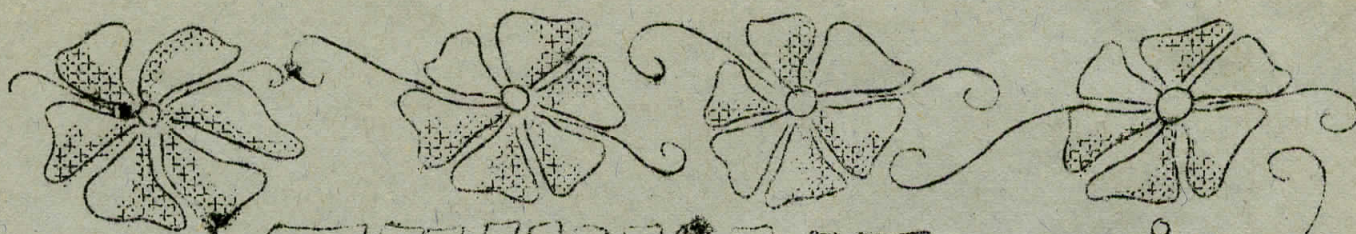
מי שהבטיח לא הניח את חרבו
מי שקראו לו הוא צעד בראש כולם
מי שאהב לו עוד צפויים לו אהבות רבות
מי שהיה הוא לא ישוב עוד לעולם.

וההרים עוד בוערים באש שריפות
ובין ערביים עוד נושבת רוח ים
אלף פרחים עוד משמחים כל לב בשלל פריחות.
מי שהלך הוא לא יראה זאת לעולם.

מי שחלם לו הן נשאר לו החלום
מי שלחם עד ששמע קול מנצחים
מי שעבר את כל הלילה וראה אור יום
הוא לא יניח שנשכח את ההולכים.

מי שהבטיח וזכה גם לקיים
מי שהצליח לחזור מן הדרכים,
מי שכאב אבל הבין שהכאב אילם,
הוא לא יניח שנשכח את ההולכים.

וההרים עוד יבערו באש זריחות
ובין ערביים תנשב עוד רוח ים
אלף פרחים עוד יפרחו בין ובתוך שוחות.
הם שיעידו כי זכרנו את כולם.

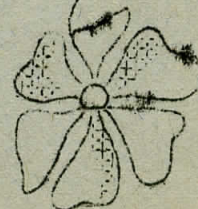
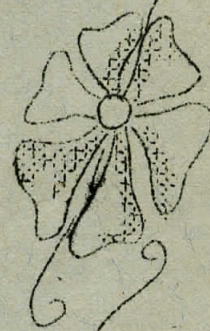
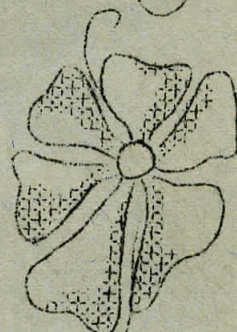

יום העצמאות

ה-34 ה' ביסאיד
המשוא"ש

מה שמח

אלי, אלי, שלא יגמר לעולם
החול והים, רשרוש של המים,
ברק השמים, תפילת האדם

דבר המזכירה

פה בארץ חמדת אבות
תתגשמה כל התקוות,
פה נחיה ופה ניצור
חיי חפש, חיי דרור.
פה תהא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.
נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
כבר הנצור נצנים.
נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו זרעונים.

מלהמה בלי מזכרת / עמוס אטינגר

אל תביא
אל תביא לי דבר מן המלחמה
לא מתנה
לא מזכרת
לא כובע של שבוי
לא סימני דרגות של גנרל
לא צמיד עתיק מחנות שדודה
גם לא רובה סער דמוקרטי עממי.
אל תביא לי דבר מן המלחמה
הבא לי רק את עצמך
אותך
כולך
כפי שהלכת ממני.
שלם בגופך
שלם בלבך
אל תביא לי דבר מן המלחמה.
לא מתנה, לא מזכרת.
אפילו על סיפורי נצחון אני מוותרת.
אני אאמין לך שהיית שם.

ברכה על היין

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.
ל ח י י ם !

חברים! נרים כוסנו ונאמר
נברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו.
נברך את המגינים עליה, תחזקנה ידיהם.
נברך את מקבצי אחינו מארבע כנפות הארץ.
נברך את הבונים ארצנו,
החורשים אדמתה והעובדים בסדנותיה.
נברך את הבית הזה וכל אשר בו,
שיהיו יחדיו בשמחה ונחת באחווה ושתוף,
ויזכו לראות בנים ובני בנים ועולים
חדשים נאמנים לעם, למדינה ולמרשתם,
עושים בעבודה ובתורה.

אל ראש ההר, אל ראש ההר,
הדרך מי יחסס לפדורי שבי.
מעבר הר הזך זה מכבר
רומזת לנו ארץ צבי.
העפילו! העפילו!
אל ראש ההר, העפילו!

תנו לשמש לעלות לבקר להאיר,
הזכה שבתפילות אותנו לא תחזיר,
מי אשר כבה נרו ובעפר נטמן,
בכי מר לא יעירו, לא יחזירו לכאן.
איש אותנו לא ישיב מבור תחתית אפל,
כאן לא יועילו, לא שירי הנצחון,
ולא שירי הלל.
תנו לשמש לחדור מבעד לפרחים,
אל תביטו לאחור, הניחו להולכים.
שאו עינים בתקוה לא דרך כונות,
שירו שיר לאהבה ולא למלחמות.
אל תגידו יום יבוא, הביאו את היום,
כי לא חלום הוא,
ובכל הככרות הריעו לשלום.

לכן רק שירו שיר שלום,
אל תלחשו תפילה.
לכן רק שירו שיר שלום,
בצקה גדולה.

לכן רק שירו שיר שלום,
אל תלחשו תפילה.
לכן רק שירו שיר שלום,
בצקה גדולה.

יצאת סיני / מאת אהרון מגד

סיני הוא הדרך לארץ ישראל.

הוא המרחב השומם שבין ארץ הגלות וארץ ההבטחה. בין עבדות לחירות.
ארץ חרבה ובה הר חורב. ארץ יוקדת ובה סנה בוער באש. ארץ צייה וסופות,
נחש ושרף.
ארץ לא זרועה.

אם בארץ כנען נטועה התודעה הלאומית שלנו - בסיני שורשי תת-התודעה הלאומית שלנו.
שטח הפקר של החלומות, ההזיות, הסיוטים. המעבר מ"שמות" ו"במדבר" אל "יהושע"
ו"שופטים" - הוא קפיצת דרך מן העולם הקמאי אל עולם הבגרות, מן המיתוס אל המציאות,
מתת - התודעה אל התודעה.

כנגד האפוסים של עמי-הקדם ועמי הצפון, המתחילים במלחמות - האפוס הישראלי מתחיל
בנדודים. "לך לך" - הן שתי המלים בהן נפתחת ההיסטוריה הישראלית, ומכוח "לך לך"
זה מתחילים נדודי האבות. "שלח את עמי" - הוא הצעד הראשון בדרך לחירות, ומכוח
"שלח" זה, מתחילים נדודי השבטים.

חמש-עשרה שנה היינו בסיני, לחמש-עשרה שנה חזרנו אליה. לא זרענו בה שדות ולא נטענו בה כרמים. רק בשוליה, הנושקים אל המים, בצפון ובמזרח, הקמנו משכנות, נטענו גנים, מיקשאות. אלה ארצות אחרות, שלא ראו אבותינו, בני דור ומדבר. שם הכחול, והספיר, והירוק, והאלמוג, וכתם-אופיר, וזהב-החולות.

רבבות ישראלים עברו את מרחבי סיני ב-15 השנים, בג'יפים ובמשאיות ובטאנקים ובזחלמים, במכוניות וברגל נסעו ונסעו, בכבישים הארוכים עד-בלי-סוף, בסופות החול ובשרב. אלפי חיילים חנו במרחבי האלה, בשירות טזיר ובשירות מילואים, זמנים קצרים וקשים וזמנים ארוכים ויגעים.

מרחב ללא אשמה. לא שלטנו, לא דיכאנו, לא ניצלנו, לא דרשנו, לא הפקענו. עוזבים אותו, וחוזרים אל ארץ השופטים והמלכים, והשרים והכוהנים והזבים והעגלים והקדישות. אל הארץ הקטנה והצרה והדחוסה והמסוכסכת.

עוזבים - והזיכרון לא יעזוב. תמיד יישאר בנפש העם מידבר-סיני זה, המרחב הגדול שלה, המשתרע מעבר לארץ הנושבת, הנמצאת רק בקצהו; מרחב תת-התודעה הלאומית שלנו, שהוא גדול ורחב ממרחב התודעה, שאנו בורחים ממנו וחוזרים אליו ויוצאים - מרצון או מכורח - ושוב חוזרים, כדי לתעות ולנדוד בו.

"אז באה יונה" / חיים גורי

אז באה יונה
אשר דמתה כי ירמה הגיע,
יונה אחת
מאותן היונים הבאות לאחר
העורב והעיט והבז.
שלום, אמרו אנשים, נגמר ...
היונה הקדימה לבוא,
כמפרעה לתקופה אחרת.
עדיין לא.
הוא יבוא, השלום,
השלום על ארץ ישראל.
הוא יבוא,
ללא ספק,
לא על פני חלשתנו יעבר מבשרו.

משדה-הקרוב או משדה-ונמרוניס,
אחרי השקיעה בשדה,
חזר ברעש אז טור שריוניס,
אחרי השקיעה בשדה.
- "עלי על הטנק, סעי עמנו,
הטנק שלך ואת שלנו" -
אחרי השקיעה בשדה,
השקיעה בשדה.

ביץ שדה-התירס ושדה-החטה,
אחרי השקיעה בשדה,
הלוך הלכה לה ילדה יחידה,
אחרי השקיעה בשדה.
חמה נעלמה מעל הרכס
והיא עודה בשביל הולכת,
אחרי השקיעה בשדה,
השקיעה בשדה.

הביתה ביץ ערמות עננים,
אחרי השקיעה בשדה,
ילדה נוהגת בטור שריוניס,
אחרי השקיעה בשדה.
וזמר עולה מן הצריח -
"אתך לקצה עולם נגיע
אחרי השקיעה בשדה,
השקיעה בשדה".

ארץ, ארץ ובניה הרבים. ולכל אדם ארצו שלו אותה הוא נושא בלבו. במראה ארץ זו
הוא בחר לפי ראות עיניו. היא חולות, סלעים ומים שאפשר לגעת בהם, מעורבת בנופי
דמיון שרק הוא רואם. כך הוא אוהב לראותה וכך היא שלו, שלו בלבד. מבין ארצות
רבות זו האחת שלי. "ארץ בראשית".
פ.מ.

בהרים כבר השמש מלהטת, ממורדות הלבנון עד ים-המלח
ובעמק עוד נוצץ הטל. נעבור אותך במחרשות.
אנו אוהבים אותך, מולדת, אנו עוד ניטע לך ונבנה לך,
בשמחה, בשיר ובעמל. אנו נניפה אותך מאוד.